

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง*

THE FACTORS AFFECTING POLITICAL PARTICIPATION DEVELOPMENT OF
PEOPLE IN ANG THONG PROVINCE

พระครูกิตติญาณวิสิฐ (ธนา กิตติยาโณ)

Phrakrukittiyana-visit (Thana Kittiyaño)

วัดสามขา จังหวัดอ่างทอง

Wat Sam Khao, Ang Thong Province

Corresponding Author E-mail: surachaihongtrakool@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 19 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาและการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน 8 รูปหรือคน การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.930 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทั้ง 4 ด้าน นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมี 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านความมีอิสระทางความคิดเห็น ด้านการตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐ ด้านการตื่นตัวทางการเมือง

*Received September 25, 2023; Revised March 20, 2024; Accepted March 23, 2024

ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐและฝ่ายการเมือง เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง

คำสำคัญ: ปัจจัยของการพัฒนา; การมีส่วนร่วมทางการเมือง; ประชาชน

Abstract

This research paper aimed to study the level of political participation of people in Ang Thong province and the factors affecting the development of political participation of people in Ang Thong province through mixed methods. The qualitative research method. They collected data by in-depth interviewing. Nineteen key informants and 8 participants were in the focus group discussion. Data were analyzed using descriptive content analysis. The quantitative research used a questionnaire with a confidence value for the entire version equal to 0.930. Data was collected from 400 samples, namely people in Ang Thong Province who are 18 years of age and over. Frequencies, percentages, means, and standard deviations analyzed data.

The results showed that the people's political participation level in Ang Thong province was high. Factors Affecting the Development of People's Political Involvement in Ang Thong Province The factors affecting the development of political participation in all 4 aspects were analyzed statistically. Four variables were positively correlated with people's political participation, with a statistically significant value at 0.01 level. The factor with a statistically significant value at the level of 0.01 was freedom of thought. Aspects of monitoring and criticizing the operation of the state. Political awakening. Government and political support were the determining factors affecting people's political participation in Ang Thong Province.

Keywords: Factors Developing; Political Participation; People

บทนำ

การกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองนั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญส่งเสริมประชาธิปไตยระดับฐานรากให้มีความเข้มแข็งเมื่อประชาชนตระหนักรู้ในสิทธิหน้าที่ของตนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแล้ว ฐานรากของประชาธิปไตยย่อมมีความมั่นคง หากประสงค์ให้ประชาธิปไตยในประเทศไทยแบ่งบานจึงจำเป็นต้องอยู่เองที่ต้องส่งเสริมให้ประชาชนตั้งแต่ระดับท้องถิ่นได้มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการปกครองและมีส่วนร่วมในการปกครองดังกล่าว ซึ่งถ้าการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยจุลภาคประสบความสำเร็จในการปกครองแบบประชาธิปไตยก็จะเป็นเสมือนหนึ่งฐานรากหรือเสาเข็ม หรือเซลล์ขององค์การประชาธิปไตยซึ่งเป็นโครงสร้างใหญ่ ดังนั้น โครงสร้างส่วนล่างจึงเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่สุด (ลิขิต อธิวณิช, 2559)

ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอยู่เองที่ทุกฝ่ายต้องตระหนักต่อการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนทุกหมู่เหล่าโดยผ่านกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในสิทธิ ศักดิ์ศรี และเสรีภาพของตนรวมถึงภาครัฐต้องจริงจังในการพยายามกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองอันเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้มากขึ้นเหมือนประเทศอังกฤษซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบของ ประชาธิปไตยที่มีเสรีภาพทางการเมืองมากที่สุด เพราะว่าอำนาจหน้าที่ของรัฐได้แบ่งแยกไปยังอำนาจ และองค์กรต่างๆ ไม่มีองค์กรใด หรืออำนาจใดที่จะมีอำนาจโดยเด็ดขาดที่จะบีบบังคับประชาชนได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นเสรีภาพของประชาชนจะมีไม่ได้เลย ถ้าอำนาจเหล่านั้นไปรวมอยู่ที่องค์กรใดองค์กรหนึ่งแต่เพียงองค์กรเดียว (ณัฐกร วิทิตานนท์, 2557)

นอกเหนือจากประชาชนขาดความเข้าใจในอันจรรโลงประชาธิปไตยให้เจริญรุ่งเรืองแล้ว นั้น ปรากฏการณ์ทางการเมืองที่สำคัญอีกอย่างในสังคมไทย คือการต่อสู้กันทางด้านความคิดของชน 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มประชาธิปไตย และฝ่ายอนุรักษนิยมซึ่งแฝงตัวอยู่ในระบอบประชาธิปไตยไทย มาตั้งแต่แรกและดูเหมือนจะมีอิทธิพลฝ่ายประชาธิปไตยตลอดมา เราจึงเห็นการปฏิวัติยึดอำนาจรัฐบาลได้บ่อยครั้ง ยิ่งฝ่ายประชาธิปไตยอ่อนแอคือประชาชนถูกรวบอำนาจทางความคิดผ่านการนำเสนอ โดยสื่อมากเท่าไร ประชาธิปไตยก็จะยิ่งถูกทำให้ผิดไปจากที่ควรจะเป็นมากเท่านั้น ความพยายามทำให้เป็นประชาธิปไตยของไทยมีลักษณะเฉพาะบางประการ กล่าวคือ แม้การขับเคลื่อนเข้าสู่

กระบวนการเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตยจะมีบางครั้งที่ขับเคลื่อนโดยมวลชน แต่การร่างรัฐธรรมนูญและออกแบบสถาบันทางการเมืองมักตกอยู่ภายใต้อำนาจและอิทธิพลของชนชั้นนำ การมีส่วนร่วมหรือการเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นแต่เพียงการสร้าง ความชอบธรรมให้กับกระบวนการนี้ แต่ขาดซึ่งการยอมรับในหลักแห่งสิทธิอำนาจทางการเมืองของประชาชน ตามระบอบประชาธิปไตย และขาดการคำนึงถึงหลักการสร้างความเห็นพ้องต้องกันในรัฐธรรมนูญ เพื่อให้รัฐธรรมนูญเป็นกติกาทางการเมืองที่ได้รับการยอมรับจากทุกกลุ่มการเมืองอีกทั้งการเข้าสู่ระยะ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตยในแต่ละครั้งแม้จะมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงระบอบ แต่การ ออกแบบสถาบันทางการเมืองเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตยไม่รองรับระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยยังคงให้มีสมาชิกที่มาจาก การแต่งตั้งเพื่อถ่วงดุลอำนาจกับสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง เช่นที่มาของวุฒิสภา และองค์กรอิสระที่มาจากการแต่งตั้ง (จิราภรณ์ คำจันทร์, 2560) ทำให้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยผิดเพี้ยนไปจากหลักการที่ควรเป็น ที่สำคัญที่สุด ผู้ได้อำนาจรัฐดูแลอำนาจ ละเมิดหลักนิติธรรม นี้อารชวร้งบังหลวง เล่นพรรคเล่นพวก ขาดอุดมการณ์ ขาดการเสียสละเพื่อสังคมและประเทศชาติ นอกจากนั้นยังไม่ได้ ปฏิบัติตามประเพณี การปกครองแบบประชาธิปไตย ขาดมารยาททางการเมือง ขาดจริยธรรมและความศรัทธาต่อระบบ อย่างแท้จริง และนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นจนนำไปสู่การใช้อำนาจกองกำลังจัดตั้งทำการยึดอำนาจทางการเมือง ที่เรียกว่ารัฐประหาร และบ่อยครั้งเรียกว่าการปฏิวัติ หรือการปฏิรูป แต่ทั้งหมดนี้คือจุดจบและอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ต่อเนื่องและยั่งยืน (ลิขิต ธีรเวคิน, 2559)

จังหวัดอ่างทองเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญของภาคกลางที่หนาแน่นด้วยจำนวนประชากรและมีประชาชนในพื้นที่จำนวนไม่น้อยที่มีความตื่นตัวเพื่อเข้าสู่การมีส่วนร่วมทางการเมือง อีกทั้งมีส่วนร่วมแสดงออกทางการเมืองกับการแสดงออกทางการเมืองด้วยการชุมนุมเรียกร้องทางการเมืองบ่อยครั้งในเวทีทางการเมืองระดับประเทศ ซึ่งการแสดงออกทางการเมืองด้วยการเข้าร่วมทางการเมืองนั้นมีปัจจัยสำคัญคือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนเลือกรับฟัง และอาจทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการแสดงออกโดยวิธีต่าง ๆ ขาดความรอบคอบ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดอ่างทอง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชน ได้มีความรู้และวิธีการที่เหมาะสมเพื่อแสดงออกทางการเมืองได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลักซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 282,784 คน (สำนักงานจังหวัดอ่างทอง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ได้มาจากการใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ สัมภาษณ์ผู้ปกครองท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการพระพุทธศาสนา นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 19 รูปหรือคน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามสภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง

3.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพุทธธรรม ประยุกต์เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง โดย

สัมภาษณ์ผู้ปกครองท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการ พระพุทธศาสนา นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 19 รูปหรือคน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยใช้วิธีการกระจายตามสัดส่วนได้แบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ และสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติอัตราส่วนร้อยละเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. สภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทองจากการแจกแบบสอบถามประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และด้านการกล่อมเกลางานทางการเมือง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพหุคูณสามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ตัวแปรที่สามารถทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ได้แก่ ด้านความ

มีอิสระทางความคิด ด้านการตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐ ด้านการตื่นตัวทางการเมือง ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐและฝ่ายการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง (y)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลเกี่ยวกับปัจจัยของการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทองดังนี้

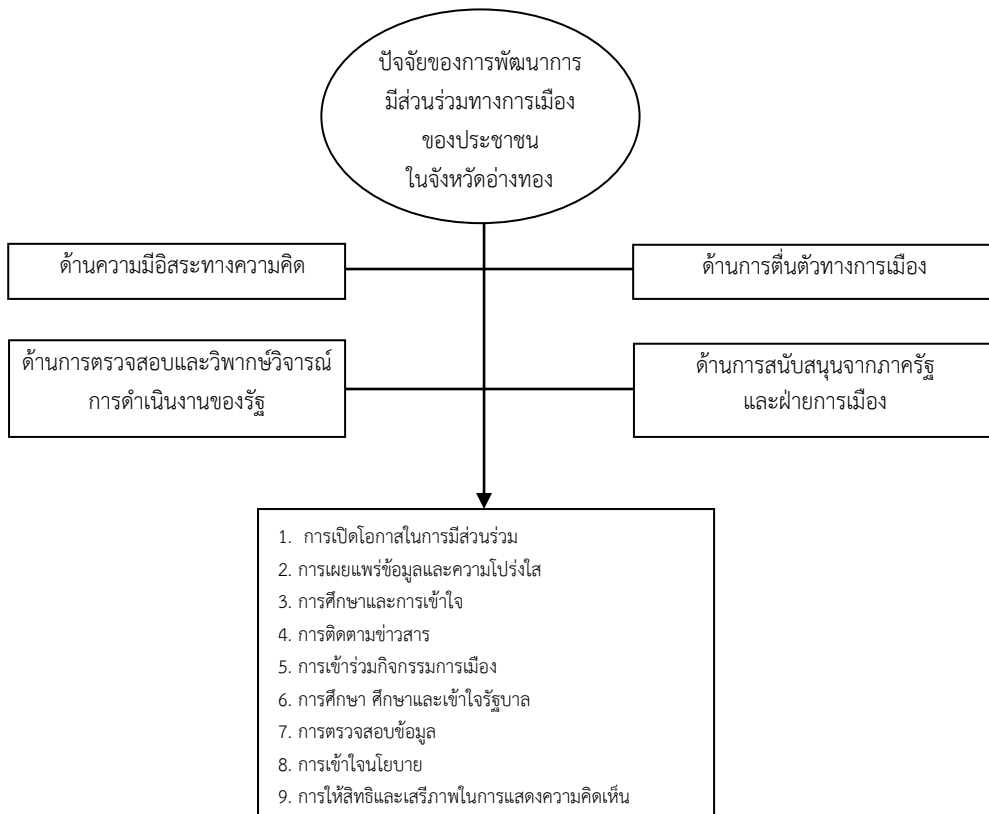
1. สภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทองจากการแจกแบบสอบถามประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน จากผลการวิจัยอาจเนื่องมาจากประชาชนสนใจข่าวสารทางการเมืองมากยิ่งขึ้นโดยสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวได้จากสื่อออนไลน์ซึ่งจากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรัตน์ รัตนมุขย์ และยงยุทธ พึ่งวงศ์ญาติ (2541) เรื่อง ความสามารถในการพัฒนาประชาธิปไตยระดับหมู่บ้านในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน พบว่า คณะกรรมการหมู่บ้าน มีความรู้ เกี่ยวกับประชาธิปไตยมาก แต่เมื่อเทียบหัวหน้าครัวเรือนทั่วไปแล้ว คณะกรรมการหมู่บ้านจะมีความรู้ ดีกว่า เช่นเดียวกับพฤติกรรมเชิงประชาธิปไตย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณสามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ตัวแปรที่สามารถทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ได้แก่ ด้านความมีอิสระทางความคิด ด้านการตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐ ด้านการตื่นตัวทางการเมือง ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐและฝ่ายการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทอง โดยผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าด้าน

ความมีอิสระทางความคิด การตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐ การตื่นตัวทางการเมือง การสนับสนุนจากภาครัฐและฝ่ายการเมืองส่งผลให้ประชาชนเกิดการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพระเมธาวิญญรส (สุเทพ ปลิวโก) (2564) เรื่อง อิทธิพลของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครโดยบูรณาการด้วยหลักสังคหวัตถุธรรมคือ โอบอ้อมอารีย์ วชิรיותตรง สงเคราะห์ประชาชน วางตนดีเสมอต้นเสมอปลาย

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย คือ ปัจจัยของการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดอ่างทองด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในการมีส่วนร่วมทุกด้าน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ มีการเผยแพร่ข้อมูลและความโปร่งใส การศึกษาและการเข้าใจ ส่งเสริมให้มีการติดตามข่าวสาร เข้าร่วมกิจกรรมการเมือง การศึกษา ศึกษาและเข้าใจรัฐบาล ตรวจสอบข้อมูล เข้าใจนโยบาย และการให้สิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเป็นการเปิดพื้นที่ทางการเมืองให้แก่ประชาชนอย่างอิสระเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. นโยบายส่งเสริมด้านการกล่อมเกลางานการเมือง ส่งเสริมให้ประชาชนได้อ่านบทความ บทความวิเคราะห์ทางการเมืองและข่าวการเมืองจากนิตยสารรายสัปดาห์หรือรายปักษ์ การอ่านข่าวในสังคมออนไลน์ผ่าน Facebook Line Instagram เป็นต้น
2. นโยบาย สนับสนุนให้เยาวชนรวมถึงผู้มีสิทธิ์ทางการเมืองได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างอิสระผ่านช่องทางต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการอภิปราย ประชาชนมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับนโยบายทางการเมือง นีรวมถึง การชุมนุม การเขียนหนังสือของประชาชน และการเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอื่น ๆ
3. นโยบายการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชนอาจเป็นการร่วมกันตัดสินใจในการเลือกตั้งท้องถิ่น การเลือกตั้งคณะกรรมการท้องถิ่น หรือการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลผ่านชุมนุมคณะกรรมการและกระบวนการอภิปรายอื่น ๆ
4. นโยบายการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้ประชาชนเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อสร้างรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตยและความเชื่อมั่นในระบบการปกครองการจัดกิจกรรมอภิปรายและการฝึกอบรมซึ่งเป็นวิธีที่ดีในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการจัดประชุมเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่การจัดการต่อสถานการณ์ทางการเมืองนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

2. การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยี การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยเพิ่มการมีอิสระทางความคิดของประชาชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและความรู้ในรูปแบบที่ไม่มีข้อจำกัด

3. เปิดสภาหรือพื้นที่สาธารณะในการให้ประชาชนได้ตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐได้อย่างอิสระบนพื้นฐานของความถูกต้องและดีงามของสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดที่ยังไม่ได้นำมาศึกษาในงานวิจัยเล่มนี้

2. ควรศึกษาปัจจัยของการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่ยังไม่ได้นำมาศึกษาไว้ในงานวิจัยเล่มนี้

3. ควรศึกษากิจกรรมการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่ยังไม่ได้นำมาศึกษาในงานวิจัยเล่มนี้

เอกสารอ้างอิง

จิราภรณ์ คำจันทร์. (2560). *การเปลี่ยนผ่านเป็นประชาธิปไตยที่ไม่ตั้งมั่น: ความล้มเหลวของการทำให้เป็น ประชาธิปไตยในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐกร วิทิตานนท์. (2557). *หลักรัฐธรรมนูญเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บริษัทวี.พรินท์ (1991) จำกัด.

พระเมธาวิณัยรส (สุเทพ ปลิวโก). (2564). *อิทธิพลของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร* (ปรัชญาดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ลิขิต อีระเวคิน. (2559). *ประชาธิปไตยไทยในทศวรรษใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัท ชัน แพค เก้าจิ้ง (2014) จำกัด.

ศุภรัตน์ รัตนมุขย์ และยงยุทธ พึ่งวงศ์ญาติ. (2541). *ความสามารถในการพัฒนาประชาธิปไตยระดับ หมู่บ้านในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานจังหวัดอ่างทอง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *ข้อมูลทั่วไป
จังหวัดอ่างทอง*. อ่างทอง: สำนักงานจังหวัดอ่างทอง.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis* (3rd ed.). New York:
Harper & Row.